

Wantrouwen

Voor de lezer die een gevorderde leeftijd heeft bereikt, zoals de mijne, is het gezegde 'je lijkt op Heintje Davids' niet onbekend. Voor de wat jongere lezer van deze column behoeft dit misschien wat uitleg. Heintje was een zangeres binnen het wat meer populaire genre, die een aantal keer een comeback maakte. Ook voor iemand die zich veelvuldig schuldig maakt aan het inbrengen van dezelfde onderwerpen wordt deze metafoor vaak gebruikt. Op straffe dat ook mij deze vergelijking met Heintje wordt gemaakt, vraag ik nogmaals de aandacht voor de eerder door mij besproken Wet toetreding zorgaanbieders (Wtza) en box 3. Dit wordt mij ingegeven door het interview met Jesse Klaver in het *Financieele Dagblad*. In dit interview pleit hij namens GroenLinks voor een zwaardere heffing van de inkomsten in box 2. Er wordt een beeld geschetst dat box 2 louter bestaat uit graaiende miljardairs, die nauwelijks een financiële bijdrage leveren aan de BV Nederland. Nu wil het toeval dat ik wat mensen ken die onderdeel zijn van box 2, waaronder ikzelf, en die op geen enkele wijze aan het geschetste profiel voldoen. Het feit dat deze ondernemers een deel van hun liquiditeiten niet uitkeren, maar in de BV laten, heeft alles te maken met de heffing in box 3. Ik beschreef in een eerdere column de negatieve rente op spaartegoeden, een hoge inflatie en een fictief rendement dat in geen verhouding staat tot het behaalde rendement. Logisch dat de 'pensioenpot' dan achterblijft in de BV en niet naar box 3 verhuist. De Hoge Raad heeft zoals bekend korte metten gemaakt met box 3. Dat betekent een tekort voor onze overheid van vele miljarden. Als u en ik verkeerde beslissingen nemen in onze onderneming, dan draaien we daar zelf voor op. Maar bij onze overheid werkt dat anders. De overheid maakt een fout en vervolgens wordt een slachtoffer

gezocht voor de ontstane schade. Zelf de zaken herstellen lukt niet, want de automatisering voorziet daar niet in en er is een tekort aan personeel. Waarom zijn dergelijke situaties nooit voor u en mij een geldig excuus? Ook wij hebben te maken met personeelstekorten en software die aan alle veiligheidseisen dient te voldoen. Ik vraag mij af of dat niet te maken heeft met een diepgeworteld wantrouwen van de overheid tegen ondernemers. Ondernemers die geen maatschappelijke verantwoordelijkheid tonen, en op grote schaal fraude plegen. Dit laatste lijkt aan de orde te zijn bij de invoering van de Wtza. Deze wet moet fraude bestrijden in de zorg, maar zit deze fraude dan wel in de eerstelijnszorg? Naar mijn weten absoluut niet. Helaas wordt door onze overheid niet gericht gezocht en opgetreden tegen de fraudeurs, maar worden alle eerstelijnszorgverleners opgezadeld met een bak aan verplichtingen. In het bijzonder de verplichting van de jaarverantwoording waar wij en veel collega-accountantskantoren simpelweg niet binnen de gestelde termijn van 1 juni aan kunnen voldoen. Wat zou ik graag de dames en heren in Den Haag eens uitleggen hoe de echte praktijk eruitziet en dat het wantrouwen misplaatst is.

Richard Mastwijk
Consultant en partner bij van helder ■